

1. Christiaan is bang

Daar loopt hij. Christiaan. Helemaal alleen. Helaas moest hij zijn vrienden in de steek laten. Brr ...

Christiaan bibbert. Hij voelt zich helemaal niet fit. Zou hij ziek worden? Net kón hij niet meer. Zo moe voelt hij zich.

Daarom loopt hij nu alleen. Zijn twee vrienden Jacob en Janneke zijn al ver vooruit. Samen gingen ze op pad naar Nieuwpoort. Maar hij kan niet zo snel lopen. Jacob en Janneke hebben de stad Veurne al verlaten. Toch moet hij ook verder. Het is al laat op de middag. De avond valt bijna. En dan komt de nacht.

Zijn gedachten gaan terug. Naar die mooie tijd in Engeland. Het lijkt wel of hij droomt. Maar het is niet zo. Het is echt gebeurd!

Jacob, Janneke en hij waren gevlucht. Van Nederland naar Engeland. Daar regeert de vriendelijke koningin Elizabeth. Daar is geen vervolging. Ze kwamen in de grote stad Londen. Ze deden er belijdenis. Voor in een grote kerk. Met nog andere vluchtelingen. Die ook de Heere wilden dienen.

Maar nu loopt hij weer in Nederland. Nee, hier is hij niet veilig. Toch moet hij hier zaken doen. Anders was hij echt niet teruggegaan! En zijn vrienden ook niet.

Toch weten ze: de vrienden in Londen bidden voor ons ...

Ja, Christiaan is verdrietig. Wat leeft hij toch in een vreselijke tijd. Preken uit de Bijbel mag hier niet meer. De zonden straffen ook niet. En het Heilig Avondmaal is een soort afgod. Mensen branden er wierook en fakkels bij. Ze zeggen: 'De Bijbel is bedrog en vergif. Je mag die niet onderzoeken.'

En de mensen van de overheid? Dat moeten toch wijze heren zijn. Net als de koningen Hizkia, Josia en Josafat. Maar ze zijn het niet. O nee! Ze verdrukken Gods kinderen. Ze bespotten en lasteren dominees. Erger nog. Ze nemen de knechten van God gevangen. Ze doden hen zelfs.

In de kerken komen steeds meer beelden. O, het is een gruwel in de ogen van God. Lang geleden, in de tijd van de Bijbel, liet koning Hizkia alle beelden vernielen. Hij hakte de bossen om. De hoogten nam hij weg. Hij verbrak de koperen slang, waar ze ook wierook voor brandden. Hij opende het huis van de Heere. Zelfs buiten zijn rijk liet hij Gods knechten preken: 'Bekeert u! Bekeert u!'

Christiaan zucht. Hoe zal het met hém gaan? Diep vanbinnen voelt hij heimwee. Een heimwee naar de tijd van koning Hizkia. De tijd waarin mensen in alle rust de Heere konden dienen. En uit de Bijbel konden lezen.

Christiaan is ook bang. Hij draagt een pakje boeken.
Maar hij weet: die zijn verboden ... Verboden door de
Roomse Kerk. En dat is de valse kerk. Daar is hij wel
achter gekomen.